

Dags börja betala av på den svenska statsskulden

I VALDEBATTEN UTLOVAR partierna nya kostsamma reformer och ökning i den redan väl tilltagna bidragsfloran utan krav på motprestationer från medborgarnas sida. Det går bra för Sverige och statens inkomster ökar och det är ett glädjande faktum. Inte ett ord hörs emellertid om behovet av att spara och amortera på vår sanslöst höga statsskuld, som uppgår till cirka 1 200 miljarder kronor, vilket betyder 133 000 kronor per medborgare.

Det går inte att spara sägs det, men visst går det om alla partier kunde enas. Den som får något till skänks gärna vill ha mer och det parti som lovar störst bidrag räknar med att fånga flera röster. Att överföra den enorma skuldbördan på kommande generationer är inte bara lättsinnigt utan cyniskt och ohederligt.

Våra grannländer visar att det går utmärkt att spara bara partierna vill samarbeta och föra en sund ekonomisk politik.

"Tänk om våra politiker liksom i grannländerna kunde tänka om och över alla partigränser samsas om ett sparpaket för att betala av på lånen."

Norge gör jättestora vinster på sina oljetillgångar, men inte delar man där frikostigt ut dessa inkomster genom att ständigt höja olika bidrag. Där har man nu ett sparkapital på cirka 1 700 miljarder svenska kronor, det vill säga

ett större sparbelopp än Sveriges skuldbelopp.

I DANMARK HAR MAN sedan länge kunnat samarbeta partierna emellan för att sköta landets ekonomi i form av besparingspaket med beteckningar som Julepakken och Påskepakken. Deras skuld minskar med 50 miljarder danska kronor årligen och den lär vara helt avbetalad år 2008. Då har Danmark sanerat sin tidigare rätt stora statsskuld och därmed gjort sig ekonomiskt oberoende. I Sverige görs ingenting för att minska skulden utan vi fortsätter tvärtom aningslöst att frikostigt dela ut bidrag och bistånd.

Tänk om våra politiker liksom i grannländerna kunde tänka om och över alla partigränser samsas om ett sparpaket för att betala av på lånen. Det är kanske en utopi

att vi skulle göra avbetalningar på 40–50 miljarder årligen som danskarna gjort. Men om så skulle ske kan vi likväl först om 30 år bli skuldfria och oberoende som danskarna och kanske till och med börja bygga upp en valutareserv som de kloka norrmännen gjort.

Bortsett från behovet av vissa självklara jämkningar och omfördelningar av befintliga ojämnheter, borde en majoritet av befolkningen kunna acceptera ett bibehållande av dagens jämförelsevis goda levnadsstandard och inte med nya ekonomiska reformer fortsätta att övervältra skuldbördan på kommande generationer.

Insikten borde finnas bland dagens ledande politiker men uppenbarligen saknas viljan både att diskutera frågan och göra något åt den.

NILS GUNNAR TOREMALM